

stavba byla v zákonné lhůtě dokončena — nebyla-li stavba dokončena již dříve — má tak dlouho čas, pokud lhůta sama neplynula.

Činí-li tudíž zemský správní výbor své rozhodnutí o osvobození od dávky z přírůstku hodnoty dle § 3 cit. zákona závislým na podání průkazu o dokončení stavby ve lhůtě zákonem stanovené, pak nesmí je vydati dříve, než je straně možno dle skutečných poměrů důkaz ten podati. Na tomto rozhodnutí trvá nss i v tomto případě. Ježto tedy také tento důvod pro zákonnost rozhodnutí v odpor vzatého uplatniti nelze, bylo rozhodnutí to zrušiti dle § 7 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876.

Č. 1594.

Řízení před nejv. správ. soudem: Nerozhodl-li žal. úřad o podstatném obsahu rekursu, nutno rozhodnutí jeho zrušiti podle § 6 zák. o ss.

(Nález ze dne 23. října 1922 č. 12.797/21.)

Věc: Karel R. v Š. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran odměny za vyučování zpěvu při měšťanské škole v Š.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Podáním ze dne 12. září 1918 č. — oznámilo ředitelství měšťanské školy v Š., že st-l vyučoval v letech — — — na občanské škole zpěvu ve 3 týd. hodinách a to — až na rok 1917/18, kdy 2 hodiny jeho třídy byly opatřeny jinou silou — vedle své plné povinnosti učebné na škole obecné, dále že jemu povolená remunerace 20 K za hodinu ročně nesouhlasí s předpisy, neboť jde tu o substituci a patří mu proto substituční plat podle §§ XIII a VI/5 substit. normálu; dále poukázalo ředitelství na to, že učitelky ručních prací dostanou za každou naukovou hodinu na měšťance 60 K ročně, takže by odpovídalo ekvitě, aby i st-li byla zpětně povolena remunerace po 60 K za hodinu.

Výměrem ze dne 26. listopadu 1918 č. — prohlásila zemská školní rada, že moravský zemský výbor nesouhlasí se zvýšením remunerace za zpěv na 60 K za hodinu týdně, že nárok na plat substituční dán není, naopak vyučování zpěvu bylo převzato dobrovolně; dále že zemský výbor žádá, aby substituce ne bezpodmínečně nutná, tak jak v tomto případě za učitele R., byly zanechány. Odvolání st-lovo, ve kterém sice uznal, že nemá nároku na zvýšení remunerace, avšak tvrdil, že tu jde o substituci, kterou dobrovolně nepřevzal, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako neodůvodněné, ježto nesouhlasem projeveným zemským výborem jako jedním z činitelů nesoucích ve smyslu § 36 zákona ze dne 24. ledna 1870 č. 17 z. z. školní náklad, nebyla školní radě dána možnost žádanou zvýšenou odměnu přiznati.

O stížnosti uvážil nss takto:

Podle konečného petitu podání ředitelství měšťanské školy v Š. ze dne 12. září 1918 navrhlo sice toto ředitelství, aby st-li vyměřena byla odměna za vyučování zpěvu na občanské škole za uvedených pět školních roků částkou 60 K za hodinu ročně, avšak již v kontextu tohoto podání uvedeno, že jde tu po právu o substituci a má tedy býti vyměřen substituční plat podle předpisů substitučního normálu z r. 1839. Výměrem zemské školní rady ze dne 26. listopadu 1918 č. — bylo pak vy-

sloveno jednak, že zemský výbor nesouhlasí se zvýšením remuneratione na 60 K; byla tedy patrně žádost toho obsahu zamítnuta, zároveň však vysloveno, že nárok na plat substituční není dán a že st-l převzal vyučování zpěvu dobrovolně. Odvolání proti tomu tvrdilo výslovně, že jde tu o substituci, uplatňovalo nárok na substituční plat a tvrdilo dále, že vyučování nebylo dobrovolně převzato.

Nař. rozhodnutí vyslovilo se však o tomto rekursu toliko v tom směru, že zemská školní rada nevyhověla žádosti za povolení zvýšené remuneratione st-li, poněvadž zemský výbor k tomu nepřivoli a zamítlo odvolání proti tomu podané. V tomto směru však rekurs vůbec podán nebyl, naopak rekurent výslovně uznal, že jemu právní nárok na stejné honorování, jakého se dostává industriální učitelce (60 K za hodinu) nepřísluší.

O vlastním předmětu rekursu, totiž o tom, jde-li tu o substituci čili nic, a bylo-li vyučování zpěvu převzato dobrovolně čili nic, nař. rozhodnutí vůbec výroku neučinilo. Nař. rozhodnutí tudíž nerozhodlo o podstatném obsahu rekursu, čímž jest i nss-u znemožněno, aby o příslušných vývodech stížnosti meritorně rozhodoval.

Tímto nedostatkem byla obrana strany, pokud se týče její procesní postavení, podstatně dotčeno, pročez bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss a bude nyní na žal. úřadě, aby novým výrokem v celém rozsahu rozhodl o odvolání, které k němu proti rozhodnutí zemské školní rady ze dne 26. listopadu 1918 č. — bylo podáno.

Č. 1595.

V y u č o v á n í: Obec ani místní školní rada nejsou legitimovány, aby podávaly odvolání z rozhodnutí zemské školní rady o tom, že se má místo ředitele dívčí měšť. školy obsaditi zásadně a také v případě konkrétního uprázdnění silou ženskou.

(Nález ze dne 23. října 1922 č. 16358/21.)

Prejudikatura: Boh. č. 670 a 1002 adm.

Věc: Obecní správní komise v P. a místní školní rada v P. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran systemisace místa ředitelského na občanské škole dívčí v P. a vypsání konkursu bez úchyvky od této systemisace jen pro síly ženské.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: Zemská školní rada v Praze výnosem ze dne 25. února 1921 č. — rozhodla přihlížejíc k tomu, že se ukázalo při uprázdnění místa ředitelského na občanské škole dívčí v P., že nebylo dosud zásadně ve smyslu § 104 def. řádu školního a vyučovacího z r. 1905 určeno pohlaví pro uchazeče o řečené místo, takto: »Zemská školní rada řídíc se zásadním usnesením svým ze dne 13. ledna 1920 ustanovuje po rozumu cit. předpisu zásadně, že místo ředitelské na jmenované škole dívčí má býti obsazeno silami ženskými. Nevidouc pak ani závažných důvodů, pro které by se stala úchyvka od této zásadní systemisace při nynějším uprázdnění místa toho úmrtím posavadního ředitele Jana P., určuje podle § 113 téhož definitivního řádu škol. a vyučovacího, že konkurs na toto místo má býti rozepsán výhradně pro kompetenci ženskou.«